

Tereza Svojsíková

Klub Za starou Prahu a okolnosti vedoucí k jeho vzniku (1893–1900)

Bakalářská práce na katedře dějin a didaktiky dějepisu PgF UK

Praha 2010

Oponentský posudek

Hutná, přehledně strukturovaná bakalářská práce se zabývá pragensiálním tématem, zasahujícím do několika historických oborů současně, v první řadě do oblasti dějin a teorie památkové péče a právní historie. Po podrobném popisu příprav a provedení první fáze pražské asanace se autorka zabývá ustavením památkové komise. V logickém chronologickém sledu poté pokračuje Velikonočním manifestem Viléma Mrštíka z dubna 1896 a jeho ohlasem v kontextu druhé fáze asanačních prací. Následuje popis činnosti Umělecké komise a pasáže věnované druhému, známějšímu Mrštíkovu manifestu *Bestia triumphans*, vydanému v březnu 1897. V dalším textu se pak podrobně mapují veřejné iniciativy a geneze Klubu Za starou Prahu, ustaveného počátkem roku 1900. Závěrečný blok přináší systematický přehled aktivit Klubu v jeho počátcích a in extenso též vybrané citáty z dobových památkářských textů. V sympatickém, osobně laděném závěru práce se autorka „přiznává“ k osobnímu zaujetí tématem, jež je ostatně z četby její rozpravy jasně patrné.

Defendentka předkládá konzistentní, skladebně logickou a věcně fundovanou práci, jejíž osu tvoří faktograficky věrný popis klíčového momentu v procesu zrodu novodobé české památkové péče. Text vychází z pečlivé heuristiky, zahrnující vedle odborné literatury a dobových publikací i široké spektrum archivních pramenů. Poznámkový aparát i závěrečný seznam pramenů a literatury jsou zpracovány příkladně, snad jen u odkazů na internetové zdroje postrádám údaje o času poslední návštěvy. Ve srovnání s nespornými klady této jazykově kultivované, vyzrálé práce, jsou kritické připomínky povýtce marginálního charakteru. Pokud jde o koncepci, poněkud zde postrádám zasazení pojednávané problematiky do kontextu celkového vývoje památkové péče a obecně vztahu veřejnosti k památkám minimálně v prostředí habsburské monarchie. Dlouhé citáty působí v textu místy neústrojně, autorka navíc tu a tam přejímá dikci a argumentaci dobových publicistických projevů, aniž by si zachovala nutný nadhled. Faktografických chyb je v textu málo, za

všechny si snad dovolím jen opravit údaj o národnosti Williama Rittera, který nebyl Francouz, ale Švýcar (s. 60).

Předloženou práci Terezy Svojsíkové považuji za důstojný výstup bakalářského stupně studia a za přesvědčivý důkaz, že si autorka osvojila základy samostatné odborné činnosti. Text doporučuji k obhajobě a v případě přesvědčivého výkonu defendentky u obhajoby jej navrhuji hodnotit známkou výborně.

Praha, září 2010

Prof. PhDr. Vít Vlnas, Ph.D.